

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Palatinusi gúnydal

KAVAFISZ ISMERETLEN VERSEIBŐL

*Emlékezz Commodusra, isteni Elagabalus!
Commodusra, az istentelenre, aki hős Hercules
Victorként, gladiátori vértben feszített a Capitoliumon,
Commodusra, ki oly veszettül kedvelte az arénát, cirkuszt,
S némelykor kenyeret is osztogatott a tömegnek.
Adott a népnek – úgy, ahogy ma mondanák –
Adott keményen új cécókat, ünnepeltetést,
Parádét, kardvasat... Mikor mi tellett közkincstárilag.*

*Emlékezz rá, de Pertinaxra is, nosza, isteni Elagabalus.
És Caracalla apádra, kiről hírlík, hogy fia volnál,
Szent apameai fattya, igaz Severus, isteni Elagabalus,
Szír szuka taknya, emesai főpap, némbéri, pendelyes
Imperátor, anyámasszony katonája, te isteni Elagabalus,
Bujálkodó kölök, könyörtelen kamaszringyó!*

*Miféle csalfa fényre nyílt csipás szemed, isteni Elagabalus?
Mért nem maradtál inkább Syriában – otthon
Piszkálni orrod s Baál tüzét, vidéki trágyabűzben,
Elvakultan... Ej, te vérengző komisz, te isteni Elagabalus,
Minek kellett neked, te halhatatlan, épp Rómába jönnöd?
Tán nem hallottad még sosem, hogy itt, isteni Elagabalus,
Gyorsan halnak az istenek?*

Rómában, 221-ben, Alexander Severus esztendejében